Lüja kuulis pilli heale,
Siis ta läksi läksatele,
Poisi käsiva käpsatele.
Lüja kuulis kaadi heale,
Siis ta läksi laugeesse,
Kätsa pähku pägenesse.

Kui mäni kaivab, et tal pea valutab
siis äldesse: „Pea haige, perse kraus,
Sitaauk jibjoanamatty.“

Kes käisi arja alati ära lubab kaevata
sellele äldesse: „Ille ütle ütti ile,
Haiva kasi saba alla,
Käägi käeme kittile.“

— „Tutti kutti, rauta mutti,
Was wilistiku, kääri kätti.
Mennu läes metsa mammu ütrua
Tänuile ja ellamile,
Wahest vana emale,
Kadaksse kaunuga,
Pihlaksse päikuga,

I. Tammingase tsaliga.“ – Mina ei
tea, mis see tähendab, agaikui ma weiseolen,
siis laulati mulle nii: —

Kowku, kuku, käukene,
Kus su kulda pesakene?
Laanes laia lepa otsas.
Kus see lepp sealt jälle jäi?
Wanamüis raidus maha.
Kus see mesi jälle jäi?
Mesi furki ära.
Kus see mesi maha mettud?
Pika pöllu peenarisse.
Kus see peenar jälle jäi?
Kuudud kuudsid ülesse.
Kus need kuudud jälle jäid?
Kuudud läuid alla pillirasse.
Kus see pillirass jälle jäi?
Wiesat wiriotas maha.
Kus see wesat jälle jäi?
Suisk suiskas wiesati ära.